

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
PETRACHE, COSTINEL
Apus rotund : poezie / Costinel Petrache. -
Apahida : Neuma, 2024
ISBN 978-630-6592-54-8
821.135.1

COSTINEL PETRACHE

Apus rotund

POEZIE

Editura
NEUMA
2024

uitații

bătrâni retrași în podul palmei
cu tot ce au după un veac
sfârșesc trofeu fiind sudalmei
în lumea lumii fără leac

statui în colțul străzii oarbe
privesc nemișcător și gol
trecutu-n milă le soarbe
crucificându-le-n simbol

ar vrea-nnoptați să treacă strada
dintre nimic și infinit
dar îi împiedică parada
în care timpu-a ruginit

rămân pe crucea trecătoare
purtată-n spate de nevoi
o tristă binecuvântare-a
uitării înșine de noi

Cuprins**doar noi**

măcar un pas	7
reaflare	8
consecvență	9
curajul neuitării	10
dor de revedere	11
nesocotire	12
a fost	13
refugiu	14
noi a toamnă	15
ploaia noastră	16
nerăbdare	17
doar noi	18
îndrăzneală	19
çumpătare	20
totuși	21
elipsă trecând	22
mărul	23
doar eu	24
amurg în doi	25
ultima	26
înțelegerea plecării	27
așteptare	28
doar cercul	29
redivivus	30
a iertare	31

dincolo de mine

altă lume	35
umbre ruginite	36
amintiri orfane	37
nedumerire	38

umilă speranță	39
într-un sfârșit	40
teama pământului	41
drumul din timp	42
pierdut de mine	43
cădere în frig	44
tot ningând	45
semn	46
doleanță	47
vin liber	48
mi-e noapte	49
printre frunze	50
în treacăt	51
căutându-mă	52
în sfârșit	53
apus regal	54
astâmpăr	55
nesfârșitul sfârșitului	56
neliniște	57
trăirea-n rotund	58
negrăită nădejde	59

de toamnă

spre toamnă	63
între nopți	64
împreună	65
luând seama	66
rugă toamnei	67
credință	69
tata cândva	70
lanul cărunt	71
așteptându-i pe părinți	72
plăsmuire	73
cald peste fire	74
nepieritoare	75
incertitudini	77

naivitate	78
zădărnice	79
septembrie	80
de vreau să înțeleg	81
dialectica totuși	82
de dor	83
e toamnă	85
definitivă	86
desfrunziri matinale	87

capătul din mijlocul lumii

eternitatea umbrei	93
fără de demult	94
peronul	95
biserica străzii	96
apus nestins	97
fățarnicii	98
îngăduiri	99
aflare	100
împreună	101
duhul iertării	102
sufletul orașului	103
renaștere	105
pierduții	106
dezlegare	107
treceți	108
de capul lui	109
un actor	110
tot coborând	111
lăstar în joc rotund	112
prima românie	114
lângă nuferi	115
fior cu nume propriu	116
lumea asta	117
renaștere	118
uitații	119

măcar un pas

te-așteptam erai atât de frumoasă
pe treptele lumii ne-am tot înălțat
mi-ai fost clandestin ultima mireasă
în noaptea săvârșită prin păcat

ne-am tot ascuns în timpuri nepereche
doar nouă lăsându-se-nțelese
o candelă-n ursirea ei străveche
mai palpâie la vechile adrese

în timpu-albastru inimi trecătoare
se străduiau să afle ce mai sunt
între atâtea stele curgătoare
din ochii unui cer tot mai cărunt

un pas atât să ne-arătăm în oră
să știe pieritorii că am fost
stăpâni aleși de clipa încoloră
în care nicio lege n-are rost

reaflare

să ne-ntrupăm în mângâierea
timpului rămas fără urmaș
și nesfârșirii-n adierea
neuitării noastre pe-un răvaș

când toate se vor stinge-n vrerea
sărbătorii ultimului cer
pe malul celălalt părerea
să-și pună îndoiala în cuier

consecvență

revii în fiecare primăvară
dar mă aștepți doar toamna-nspre apus
sub plugul revederii sunt povară
atâtor amintiri fără recurs

ne-nsinguram în nesfârșirea firii
cărările le întorceam din munți
în chemarea largă a rezidirii
visam în urma pașilor cărunți

de ce nu vrei să nemurim în valuri
răstigniți pe-aceeași așteptare
privind cum cerul nopții de pe maluri
zadarnic dă din aripi ca să zboare?

curajul neuitării

eram doar noi sfinții urmau pesemne
ne alergam lăsându-ne neprinși
doar iarba-avea curaj să ne îndemne
să ne lăsăm din când în când atinși

ne-am reaflat spre a mai putea salva
din fiecare vis cum a-nceput
hai să ne iubim cum am fi vrut cândva
între pereții veacului trecut

dor de revedere

nu te-am mai văzut ne întâlnim arar
în versul nopții când ne-am cunoscut
în rătăcirea-ngânată literar
rotundul lumii n-are început

dincolo de toamnă nu mai e ce-a fost
au mai rămas câteva cuvinte
își caută în tăcere câte-un rost
și o amintire să le-alinte

așteptările dorm pe apucate
atâtea se întâmplă-n defileu
uitând de ultimul dintre păcate
din când în când mai trece Dumnezeu

nesocotire

să nu ne pese de strâmbe jurăminte
de-nchipuiri în straie de paradă
de măreția săracilor cuvinte
rătăcite pe cea din urmă stradă

să fim doar noi în lumea fără lume
și câteva silabe de-nțeles
să ne-așteptăm în larg ca pe-o minune
a drumului pe care l-am ales

în rostul nostru strâmt cu toate ale lui
dincolo de taină să le facem loc
îngerilor singuri rămași ai nimănu
împovărați de dor nesomn și nenoroc

a fost

trecutul ni se scutură în cale
nu ne mai știm de parcă n-am fi fost
tăcerile se-ascund în verticale
urme căutându-și adăpost

pe-o rană ne-am jurat neasfințire
dar ne-au trădat păcatele sub pernă
azi nopțile-nțelese din privire
coboară amintirile în bernă

refugiu

ai apărut pe malul înserării
ultimul veac abia mai respira
cerul era la marginea răbdării
trecutul în trecut se răsfira

inimile-ajunseseră sub tâmples
băteau ora lumii așteptate
știam din vis ce-avea să ni se-ntâmples
taina săvârșirii-ntre palate

ne-am sărutat nimeni să nu ne știe
gând cu gând privire cu privire
apoi retrași cumiți în poezie
vers cu vers intram în rânduire